

grundsyn. Men jeg vil da også tage det, der var mindre – selv i EU. Vi skal først have startet diskussionen i EU, og derefter skal vi i gang med udfasningsdiskussionen.

Hr. Bent Hindrup Andersen har jo fuldstændig ret i, at vi sidder midt i suppedasen i dag. Grænserne er jo åbne; emballagedirektivet – som ministeren ikke nævnte som et problem, men det er et problem; det er et alvorligt problem også i relation til denne diskussion – er jo indrettet sådan, at det flyder hen over grænsen, og da vil jeg så sige til hr. Bent Hindrup Andersen, at vi er enige om synet på dette her. Men jeg vil også – ligesom jeg i Danmark tager det, der er mindre – gøre det i en EU-sammenhæng.

Jeg mener, at kunne vi få flertal for nogle beslutninger her i Folketinget, så vil jeg også være villig til at holde dem fast, og det, som hr. Bent Hindrup Andersen kalder civil ulydighed, betyder jo, at vi var villige til at tage en sag ved Domstolen og føre den offensivt frem i den europæiske offentlighed og gøre det til en miljømarkerings-sag. Det vil jeg utrolig gerne, hvis det var sådan, at vi kunne komme i den situation.

Så til hr. Martin Glerup og miljøministeren. Jeg vil sige tak for modtagelsen, for jeg forstår modtagelsen fra hr. Martin Glerup og også fra miljøministeren, som at vi skal fortsætte diskussionen på baggrund af det udspil, der ligger fra vores side her – og selvfølgelig på baggrund af, hvad ministeren har nævnt regeringen er i gang med, men sådan at vi fortsætter diskussionen i Folketingets Miljøudvalg på baggrund af dette forslag. Hvis det er rigtigt forstået, vil jeg sige tak for den melding.

Jeg forstår, at vi er enige om udfasning af tungmetaller – sådan forstod jeg hr. Martin Glerups tale – og phthalater, og jeg hørte hr. Martin Glerup lancere en SR-plan på dette punkt, som har en række af elementerne med, som også er i vores forslag, selv om vi også går videre.

En lille bemærkning om genanvendelse. Det vil være forkert at være imod genanvendelse, men så vidt jeg ved, er der jo ikke eksempler i verden på genanvendelse, der bare nærmer sig de procenter, som hr. Martin Glerup talte om. Er det noget med en eller to procent – eller sådan noget?

Og vores kæmpeproblem – det lidt uerkendte problem måske – er jo: Er det 1 million t pvc, der er i vores bygninger og andre steder? Disse mængder er der, og det er svært i dag at se initi-

ativer bare på tegnebrættet, der overhovedet tager højde for det, og hvis vi så accepterer, at der kommer endnu mere pvc ud på markedet, ja, så går det da med sikkerhed galt, og dér er jeg lidt bange for, at man ved at fokusere på genanvendelse kommer til at snakke uden om det reelle.

Så til ministeren, som jeg takker for talen og de steder, hvor ministeren var enig med vores forslag. Jeg vil spørge ministeren om, hvorfor vi ikke kan gå det skridt også at få de organiske tinforbindelser med i denne runde.

Klorparaffinerne synes jeg også ministeren var lidt usikker på, men branchen har jo fremsendt et papir til os, hvor de har gennemgået vores forslag meget omhyggeligt – man kunne drømme om, at man fik en så grundig gennemgang af sit forslag hver gang; jeg tager det som en ros – og dér siger branchen jo rent faktisk, at den er enig i, at de skal ud. Og dér mener jeg så, man må tage dem på ordet.

Men med hensyn til tinforbindelser – hvad er tidsfristerne for disse ting, som ministeren har sagt?

Jeg vil også spørge ministeren om mærkning. Jeg kan høre, at der er en diskussion om mærkning. Er det ministerens synspunkt, at der må stå pvc – at det er pvc? Og at det er klor? Det er det, det hele handler om, og derfor vil jeg slutte med at koncentrere mig om det, ministeren sagde, om, hvor hunden ligger begravet. Ja, hunden ligger jo begravet præcis, hvor ministeren sagde den ligger begravet. Klor er for billigt, og det er utrolig farligt, og det skal væk. Men på grund af, at der er en kæmpeproduktion, en billig over-skudsproduktion af klor, så bliver der produceret pvc, selv om alle ved, at det er noget skidt, og at det burde væk.

Det er jo derfor, der ligger den udredning fra Sverige, som siger, at det ikke hører til i et kredsløbssamfund. Men når det kommer ind på markedet, så er det, fordi klor er for billigt. Og derfor er jeg lidt ked af, at ministeren blev så lang i spyttet, da ministeren skulle sige noget om afgift: »Det kan blive nødvendigt at overveje en afgift.« Det lyder jo overhovedet ikke som Svend Auken, men måske nok som Danmarks miljøminister, der er blevet pålagt en eller anden sætning, men jeg kan ikke tro, at det er ministeren selv, der har skrevet den: »Det kan blive nødvendigt at overveje en afgift.«

Men her vil en vigtig del være, at vi fik sat fokus på det, og dermed har jeg også svaret hr. Bent Hindrup Andersen.